

Για τους νέους που είναι τώρα στο δρόμο και για τους υπόλοιπους που περιμένουμε να βγουν – που έχουν μόνο το χαρτί του Γυμνασίου στο χέρι κι “είναι η φωτιά που ετοιμάζει η απελπισία”, με τα λόγια του Θωμά Γκόρπα.

ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Μνήμη Γιώργη Ζάρκου
Νεολαίε με το χαρτί του γυμνασίου
Εσύ που στο σχολείο σήκωνες το χέρι για να πεις
Όχι το μάθημα μα την αλήθεια
Σήκωνε πάντα αυτό το χέρι που το γέννησε
Της δικαιοσύνης ο καημός κ’ η σιγουριά του αύριο.
Νεολαίε με το χαρτί του γυμνάσιου
Τα χέρια σου ανεβοκατεβαίνουν
Πάνω σε τραπέζια καφενείων
Καταχνιασμένων από την τσιγαρίλα
Και τις ανάσες πεινασμένων
Τα χέρια σου ανεβοκατεβαίνουν
Πάνω σε μεγάλες πόρτες
Που Δε θ’ ανοίξουν ποτέ από μέσα.
Νεολαίε με το χαρτί του γυμνασίου
Είσαι η φωτιά που ετοιμάζει η απελπισία

Και θα κάψει τις σημαίες των αρχόντων.
Και αν το ψωμί κ' η γνώση ανταλλάσσονται
Με τα' άλλο χαρτί που εσύ δεν έχεις
Μην αρνηθείς γι' αυτό το ρόλο που σου ανάθεσε ο καιρός.
Οι μέρες μας κυλούν σαν χειμωνιάτικα ποτάμια
Στους δρόμους φέγγουν φαναράκια μίσους
Στους δρόμους αλαφιάζονται οι μικρές παρέες
Καθώς απ' τις γωνιές οι μισθοφόροι
Με στιλέτα ξεμπουκάρουν και παγίδες.
Όμως τα δαγκωμένα λόγια ακολουθούν τραγούδια.

Κείμενο - επιλογή: Καλομοίρα Σωτηρίου